

14 Δεκεμβρίου 2014

Ένας πλανήτης χωρίς ρινόκερους, ελέφαντες, καμηλοπαρδάλεις και πολικές αρκούδες

[/ Γενικά Θέματα](#)

Σε όλα τα μήκη και πλάτη της Υφηλίου, ο άνθρωπος εξοντώνει την άγρια ζωή. Είτε πρόκειται για την ανεξέλεγκτη λαθροθηρία είτε για την ανθρωπογενή Κλιματική Αλλαγή, η βιοποικιλότητα του πλανήτη μας μειώνεται με ταχύτατους ρυθμούς.

Χωρίς τη λήψη άμεσων μέτρων είδη όπως οιρινόκεροι, οι ελέφαντες, οι καμηλοπαρδάλεις και οι πολικές αρκούδες θα επιβιώνουν μόνο μέσα στο προστατευόμενο περιβάλλον των ζωολογικών κήπων.

—Αφανίζονται οι ρινόκεροι

Μέσα στο 2014 έχουν θανατωθεί από λαθροθήρες 1020 ρινόκεροι μόνο στη Νότιο Αφρική.

Μόνο στο Εθνικό Πάρκο Κρούγκερ, μια περιοχή με έκταση όση η Πελοπόννησος, οι λαθροθήρες έχουν εξοντώσει 672 ρινόκερους. Το 2013 θανατώθηκαν από λαθροθήρες που εμπορεύονται τα κέρατά τους 1004 ρινόκεροι.

Εάν λάβουμε υπόψη μας ότι στη χώρα απομένουν πλέον 20.000 ρινόκεροι, το 80% του παγκόσμιου πληθυσμού του είδους, είναι προφανές ότι εάν δεν βρεθεί λύση, ο

πλανήτης μας θα μείνει χωρίς ρινόκερους σε λίγες δεκαετίες.

Η κυβέρνηση της Νοτίου Αφρικής εμφανίζεται ανήμπορη να τους προστατεύσει και για αυτό το λόγο μετακίνησε πολλά μέλη του είδους σε ασφαλέστερες περιοχές ορισμένες εκ των οποίων σε γειτονικές χώρες.

Οι περιπολίες από αέρος με χρήση ελικοπτέρων και από εδάφους με λαγωνικά, ακόμα και η ανάπτυξη στρατιωτικών δυνάμεων στα σύνορα με τη Μοζαμβίκη, φαίνεται ότι δεν έχουν αποδώσει τα αναμενόμενα.

Το πρόβλημα πηγάζει από την υψηλή ζήτηση για κέρατα ρινόκερων, τα οποία αποτελούνται από κερατίνη, στην Ασία όπου θεωρείται πως έχουν θεραπευτικές ιδιότητες.

«Η λαθροθηρία αποτελεί μέρος μίας παγκόσμιας βιομηχανίας παράνομου εμπορίου αξίας δισεκατομμυρίων. Η αντιμετώπισή της δεν είναι ένα απλό ζήτημα», δήλωσε η υπουργός Περιβάλλοντος Έντνα Μολέουα.

Ωστόσο ο σύνδεσμος των εθνικών πάρκων της Νοτίου Αφρικής πιστεύει πως η κατάσταση θα ήταν δραματικά χειρότερη χωρίς τα μέτρα που έχουν ληφθεί, όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος τύπου Άιζακ Φάλα, επισημαίνοντας πως μέσα στο έτος έχουν συλληφθεί 344 άτομα με κατηγορίες λαθροθηρίας.

—40% λιγότερες καμηλοπαρδάλεις

Οι καμηλοπαρδάλεις της Αφρικής έχουν μειωθεί κατά 40% τα τελευταία 15 χρόνια. Αιτία και σε αυτή την περίπτωση είναι η λαθροθηρία όπως καταγγέλλει το Ίδρυμα Προστασίας της Καμηλοπάρδαλης (ICF) και επισημαίνει ότι τα θαυμαστά ζώα είναι “ξεχασμένα μέλη της μεγαπανίδας” και “δεν λαμβάνουν την προσοχή που αξίζουν”.

Χώρες όπου το πρόβλημα είναι εντονότερο είναι η Τανζανία, η Κένυα και η Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό.

Οι λόγοι για το κυνήγι της ποικίλουν: στην Τανζανία, όπου η καμηλοπάρδαλη αποτελεί εθνικό σύμβολο, εδώ και δέκα χρόνια έχει διαδοθεί η πεποίθηση ότι ο εγκέφαλος και ο μυελός των οστών της καμηλοπάρδαλης μπορεί να θεραπεύσει, ή ακόμα και να προστατεύσει τους ανθρώπους από τον ιό HIV.

Στο Κογκό, αλλά και στην Τανζανία καμηλοπαρδάλεις τρώνε οι λαθροθήρες ελεφάντων, που λυμαινούνται τη σαβάννα, καθώς αποτελούν σαφώς πιο εύκολο θήραμα σε σχέση με άλλα οπληφόρα ζώα και παρέχουν μεγάλη ποσότητα κρέατος.

Οι καμηλοπαρδάλεις συνήθως σκοτώνονται με καρμπίνες ή παγίδες με ατσαλένια σύρματα, με την τελευταία μέθοδο να είναι ιδιαίτερα δημοφιλή στην Κένυα και την Τανζανία.

Ενδεικτικό του προβλήματος είναι ότι στην Αφρική απομένουν λιγότερες από 80.000 καμηλοπαρδάλεις με τρία από τα εννέα υποείδη να αριθμούν λιγότερα από 1.000 μέλη.

—Όλα για το ελεφαντόδοντο

Σοβαρό κίνδυνο εξαφάνισης αντιμετωπίζουν και οι ελέφαντες τόσο στην Αφρική όσο και στην Ασία.

Μελέτη του Πολιτειακού Πανεπιστημίου του Κολοράντο που δημοσιεύτηκε τον περασμένο Αύγουστο έδειξε ότι από το 2010 και μετά στην Αφρική θανατώνονται 35.000 ελέφαντες ετησίως κατά μέσο όρο και οι επιστήμονες προειδοποιούν ότι με αυτούς τους ρυθμούς τα ζώα θα εξαφανιστούν σε λιγότερο από 100 χρόνια.

Σύμφωνα με τους ερευνητές, από το 2010 μέχρι το 2013 ο πληθυσμός των ελεφάντων μειωνόταν κατά δύο τοις εκατό ετησίως, αν και κάθε περιοχή επηρεάζεται με διαφορετικό τρόπο.

Μάλιστα, μια πρόσφατη έρευνα που διενεργήθηκε στην Ταϊλάνδη όπου απομένουν μόλις 2.000 ελέφαντες από 100.000 στις αρχές του 20ου αιώνα, έδειξε ότι η απώλεια των ελεφάντων επηρεάζει αρνητικά τα δασικά οικοσυστήματα όπου ενδημούν.

Συγκεκριμένα, επιστήμονες του Πανεπιστημίου της Φλόριντα έδειξε ότι οι δραματικές απώλειες στον πληθυσμό των ελεφάντων, οι οποίοι διασκορπίζουν σπόρους καθώς τρέφονται με βλάστηση, οδηγεί στην τοπική εξαφάνιση κυρίαρχων ειδών δέντρων, με αλυσιδωτές αντιδράσεις για την υπόλοιπη πανίδα και χλωρίδα στο ίδιο περιβάλλον.

Οι ερευνητές συνέκριναν την ανάπτυξη και την επιβίωση δέντρων που βλάστησαν από το δέντρο-γονέα σε πυκνά περιβάλλοντα, με δέντρα από σπόρους που διασκορπίστηκαν ευρέως στο δάσος μέσω μεταφοράς από ζώα.

Στη συνέχεια αντιπάρθεσαν δεδομένα βάθους 15 ετών από την Βασιλική Δασική Υπηρεσία της Ταϊλάνδης και πραγματοποίησαν προσομοιώσεις με χρήση υπερυπολογιστή.

Η ομάδα ανακάλυψε πως τα δέντρα της δεύτερης κατηγορίας είναι ανθεκτικότερα

και πιο υγιή.

«Κάθε δέντρο παράγει εκατομμύρια σπόρους κατά τη διάρκεια της ζωής του αλλά μόνο ένας από αυτούς χρειάζεται να επιβιώσει για να αντικαταστήσει το δέντρο γονέα. Επιφανειακά ίσως φαίνεται ότι η διασπορά σπόρων δεν είναι τόσο σημαντική για τον πληθυσμό των δέντρων, όμως η έρευνά μας έδειξε πως έχει αντίκτυπο σε όλη τη διάρκεια ζωής ενός δέντρου», δήλωσε ο επικεφαλής της έρευνας Τρέβορ Κόφλιν.

Οι ελέφαντες πέφτουν θύματα της λαθροθηρίας λόγω της εμπορίας των χαυλιοδόντων κυρίως στις αγορές της Ασίας όπου ένα κιλό ελεφαντοστού αποτιμάται σε εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια.

—Βυθίζονται οι πολικές αρκούδες

Βορειότερα, στην Αλάσκα των ΗΠΑ και τον Βόρειο Καναδά, ο πληθυσμός των πολικών αρκούδων έχει μειωθεί κατά 40% μέσα σε μόλις δέκα χρόνια, από το 2001 ως το 2010 σύμφωνα με νέα έρευνα της Γεωλογικής Υπηρεσίας των ΗΠΑ (USGS).

Η τάση αυτή συμπίπτει με το λιώσιμο των πάγων στις ακτές αυτών των περιοχών κατά τους θερινούς μήνες της ίδιας περιόδου.

«Υποψιαζόμαστε πως ο κύριος λόγος της μείωση του πληθυσμού τους είναι η έλλειψη τροφής, καθώς το λιώσιμο των πάγων που προκαλεί η κλιματική αλλαγή εμποδίζει την πρόσβαση των αρκούδων σε φώκιες, οι οποίες αποτελούν την κύρια πηγή τροφής τους», δήλωσε ο Τζέφρι Μπρόμαγκιν, επικεφαλής της έρευνας.

Η μείωση του πληθυσμού των αρκούδων δεν συνέβηκε γραμμικά κατά τη διάρκεια της δεκαετίας. Η επιβίωση των αρκούδων και ιδίως των νεότερων ζώων ήταν ιδιαίτερα δύσκολη κυρίως στο μέσο αυτής της περιόδου. Ενδεικτικά από το 2004 ως το 2007 επιβίωσαν μόλις δύο από τις 80 μικρές αρκούδες που παρατηρούσαν οι ερευνητές.

Αργότερα, ο ρυθμός επιβίωσης βελτιώθηκε και ο πληθυσμός αυξήθηκε, καθώς παρά τη μείωση της παρουσίας των πάγων, φυσικές παρεκκλίσεις αυξάνουν τη διαθέσιμη τροφή. Ωστόσο αν συνεχιστεί η υπερθέρμανση του πλανήτη στο τέλος η κατάσταση θα είναι μη αναστρέψιμη.

«Γνωρίζουμε πως οι πολικές αρκούδες εξαρτώνται από τους πάγους της θάλασσας, όπως άλλα είδη εξαρτώνται από δασικές εκτάσεις ή ορεινές περιοχές. Η διάσωση του είδους μπορεί να επιτευχθεί αν μειώσουμε άμεσα τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου», δήλωσε ο Στίβεν Άμστραπ, μέλος της ερευνητικής ομάδας.

Πηγή: [econews](#)